

Dottern var till frissan i helgen...

Dottern var till frissan i helgen. Det var udda helg, så hon var hos sin far. Jag slapp dra i det trasslet. Det brukar ordnas så. Ansvaret inträder på något sätt efter närvaron eller helgfördelningen. Förstås inte alltid, men vissa saker fungerar så. Skolfotot brukar nästan alltid hamna hos mig. Räkningen alltså. För båda ungarna. Varje år. Som om det låg på en jämn helg för jämnan. Jag brukar försöka protestera, sprattla lite, men får ofta ge mig. Den här gången verkar det dock lösa sig utan sprattel. Det verkar nästan som om frissan fixat problemet åt mig. Hon klippte dottern uppenbart helt utan att lyssna på instruktionen, eller också var hon inte tankeläsare. Tonåringarna är ju inte alltid helt tydliga. Det kommer mest små märkliga ljud och gurgel ifrån dem, nästan så som det lät när de var kring ett. Ugh. Hm. Kanske bättrar de sig om något år. Vi får väl se.

I mina ögon var frisyren helt ok. De spretar lite här, och lite där, precis som det brukar. Annorlunda färg, annorlunda spret. Men ändå helt ok. Kanske beror det på att jag gillar henne oavsett hur hon ser ut. Kanske är jag smått partisk. Det är kort, fast hon har betonat att hon vill ha långt. Jag tycker att det är jysst med kort, hår alltså, på ungarna. Förhoppningen är att det då behövs mindre tid för frisyrtillfixning på morgonen. Lite skum, lite blås, och sedan klart. Dottern tyckte inte så. Helt klart.

Vi fyllde i blanketten för fotografierna. Hon vill ha skolkatalog och porträttserie till påseende. Lagom dyrt, som vanligt. Ok, med suck. Nåja, natten gick och dagen för fotot kom. Dottern hade ångrat sig. Vi nöjer oss med katalogen. Porträttserien fick vara i år. Frisyren var helt hopplös, alldeles för kass. Ogörlig. Spret åt alldeles fel håll, i hennes ögon.

Det är helt ok, när skolfotot ligger på en jämn helg...för jämnan...när frissan i Stockholm inte lyckats på sin kurs i tankeläsning av tonårsbrudarnas frissaönskemål.

Anette Grinde

Norrtälje 2005-09-14